

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/119/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119010778
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119010778.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci obžalovaných L. Y. a spol., pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovanej L. L. proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 13.5.2019 sp. zn. 6T/19/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.4.2020 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 2, § 324 Trestného poriadku súd zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o nároku poškodeného Allianz slovenská poisťovňa, a.s. a Slovenská pošta a.s. na náhradu škody.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku:

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodené spoločnosti Allianz slovenská poisťovňa a. s. so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO 00151700 a Slovenská pošta a. s. so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, IČO 36631124 s nárokom na náhradu škody odkazujú na civilný proces.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava napadnutým rozsudkom zo dňa 13.5.2019 sp. zn. 6T/19/2019 rozhodol tak, že obžalovaného L. Y. uznal za vinného v bode 1/ zo zločinu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., v bode 2/ zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), písm. j) Tr. zák. a obžalovanú L. L. uznal za vinnú zo spáchania v bode 1/ zločinu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a v bode 2/ zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), písm. j) Tr. zák. ako účastník formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

Za to jej uložil podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov. Podľa § 48 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanú na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Čo sa týka výroku o nároku na náhradu škody, súd rozhodol tak, že podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovaným uložil spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému Allianz slovenská poisťovňa a. s. so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO 00151700 vo výške 17 673,47 Eur, Slovenskej pošty a. s. so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, IČO 36631124 vo výške 358,79 Eur. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených R. P., nar. XX.XX.XXXX trvale bytom L., L. XXXX/X a Y. K., nar. XX.XX.XXXX trvale bytom T. XXX, Z. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná L. L. odvolanie, a to čo do výroku o treste. Svoje odvolanie odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu, ktorý v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že

obžalovaná sa domnieva, že rozhodnutie súdu o výške uloženého trestu je nezákonné pretože je neprimerane prísne, nezohľadňujúce riadne všetky zásady významné pre ukládanie trestov a zákonné možnosti uloženia trestu, osobu obžalovanej a jej doterajšiu netrestnú minulosť, jej pomery, možnosti jej nápravy a má za to, že v kontexte nižšie uvedenej argumentácie je pre ňu takéto rozhodnutie likvidačné. Súčasne namieta vadu konania v súvislosti s nesprávnym protokolovaním zahláseného odvolania za zápisnice z HP a z toho vyplývajúcu nezákonnosť výroku o náhrade škody.

Namieta, že sa súd pri svojich úvahách vôbec nezaoberal zásadou ukládania trestu podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. a za týmto účelom ani nevykonal riadne dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Zo zabezpečených dôkazov sa obmedzil len na strohé konštatovanie o tom, že: obžalovaná nebola doposiaľ súdne trestaná, v minulosti bola 3-krát priestupkovo riešená na úseku cestnej premávky za menej závažné priestupky proti plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky, je matkou dvoch. Obžalovaná na doplnenie dôkaznej situácie ohľadom jej pomerov uvádza, že je tiež výlučnou vlastníčkou bytu č. XXX na X p., vchod č.X v bytovom dome súp. č. XXXX, nachádzajúceho sa v A., na ul. A. cesta č. XXXX/XX, XXX XX A.. Prevažná časť finančných prostriedkov na jeho zakúpenie v sume 62.460,- € boli obžalovanej poskytnuté Slovenskou sporiteľňou a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 5114528287 zo dňa 24.06.2016 uzavretej medzi bankou a obžalovanou ako výlučnou dlžníčkou. Za účelom uspokojovania životných potrieb a splácania úveru na zabezpečenie bývania pre obžalovanú a jej maloletú dcéru W. L. nar. XX.XX.XXXX, ktorá jej bola rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 07.11.2013 sp. zn. 37P/320/2012-69 o určení rodičovských práv a povinností zverená do osobnej starostlivosti, je obžalovaná riadne zamestnaná u zamestnávateľa DI MECHANIK s.r.o., so sídlom Oceliarska 448, Žilina, IČO: 36 414 31 O a u zamestnávateľa Customcr Center, s.r.o., so sídlom Ďatelinová 6, Bratislava, IČO: 46984887 na pracovnej pozícii Team Leader - Telesales s miestom výkonu práce v Žiline.

Je potrebné skonštatovať, že v prípade uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov, obžalovaná jednoznačne stratí príjem z oboch zamestnaní, čím sa stane neschopnou splácať úver na byt, právnym následkom čoho si príslušná banka v zmysle zmluvy o úvere a zmluvy o zriadení záložného práva uplatní výkon záložného práva a predmetný byt predá na verejnej dražbe za účelom uspokojenia svojej pohľadávky voči obžalovanej na nesplatenú časť istiny úveru a jeho príslušenstva vyplývajúceho zo zmluvy o úvere. Obžalovaná dodáva, že nemá žiadneho blízkeho alebo vzdialeného rodinného príslušníka, ktorý by bol schopný a hlavne ochotný riadne za ňu splácať úver tak, aby o svoje bývanie neprišla. Naznačené udalosti, ktoré by nástupom obžalovanej na výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody s vysokou pravdepodobnosťou nastali, by mali jednoznačne priamy negatívny vplyv na jej mal. dcéru W. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorá tak stratou domova a prostredia, v ktorom vyrastá a kde má vytvorené všetky podmienky na zdravý telesný a duševný vývin, prípravu do školy a trávenie voľného času, bezpochyby utrpí ujmu, ktorá ju môže poznačiť v jej ďalšom vývoji, nehovoriac o samotnej odkázanosti maloletej na výživu od obžalovanej, keďže biologický otec si voči maloletej plní svoju vyživovaciu povinnosť len v rozsahu súdom určeného výživného vo výške 150,- € mesačne (z čoho 50,- € tvorí viazané sporenie pre maloletú) a nad jeho rámec prispieva na mal. W. L. len drobnosťami. Obžalovaná taktiež zo svojho príjmu pravidelne mesačne vypomáha svojej matke - invalidnej dôchodkyni R. V. rod. U., nar. XX.XX.XXXX a jej manželovi R. V. nar. XX.XX.XXXX (otčím obžalovanej) toho času dlhodobo PN, obaja bytom I. X, A., sumou 120,- až 150,- € mesačne, nakoľko nedokážu dôstojne vyžiť z ich aktuálnych príjmov.

Ďalej bolo poukázané na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR z 27.06.2017 sp zn Tpj 55/2016 zverejneného pod č. 44 a publikovaného v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017, z ktorého jednoznačne vyplýva možnosť (nie však povinnosť) súdu, s použitím analógie, rozhodnúť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody tak, ako pri schválení a uzatváraní dohody o vine a treste podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods 4 Tr. zák. a znížiť trest odňatia slobody o 1/3 pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby až na 4 roky 8 mesiacov. Napriek tomu súd obžalovanú odsúdil na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a až tento považoval za zákonný, primeraný, spravodlivý, zohľadňujúci jej doterajšiu bezúhonnosť. V zásade možno konštatovať, že ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. upravuje všeobecné podmienky pre mimoriadne zníženie trestu. Tieto sú prakticky tri: 1) existencia okolností prípadu, alebo pomery páchatel'a; 2) neprimeraná prísnosť trestnej sadzby, vyplývajúca z týchto okolností prípadu, alebo z pomerov páchatel'a; 3) ochrana spoločnosti bude zabezpečená aj trestom uloženým pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. a) až e) Tr. zák. nie sú „špeciálne" vo vzťahu k uvedeným všeobecným podmienkam, ale ich možno považovať za tzv. „rozširujúce", pretože ustanovenia § 39 ods. 1. 2 Tr. zák. možno v prípade splnenia podmienok použiť aj kumulatívne. Ich splnenie sa totiž vzájomne nevylučuje. Je totiž len logické,

že čím viac podmienok páchatel splní, alebo splňa pre mimoriadne zníženie trestu, tým môže byť uložený trest „kratší“, samozrejme, pri zachovaní minimálnej dolnej hranice uvedenej v § 39 ods. 3, 4 Tr. zák. V tejto súvislosti si dovoľujeme upriamiť pozornosť na skutočnosť, že prostredníctvom aplikovania mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. možno „podliezť“ aj samotné zníženie trestnej sadzby, vymedzenej prostredníctvom inštitútu dohody o vine a treste (§ 39 ods. 4 Tr. zák.), keďže zákonné obmedzenia (zákonné limity, pod ktoré súd nemôže uložiť trest), stanovené pri jednotlivých trestných činoch v ustanovení § 39 ods. 3 Trestného zákona, sú benevolentnejšie.

Pre prípad ukladania druhu a výmery trestu pri zločine lúpeže tak ako je kvalifikovaný rozsudkom (§ 188 ods.1, ods. 2 Tr. zák.), Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov a hornú hranicu vo výmere 12 rokov. Nižšie uvádzame porovnanie zákonných možností uloženia trestu odňatia slobody pri takomto trestnom čine: a) V prípade samotného uzatvorenia dohody o vine a treste, páchatelovi môže byť uložený nižší trest odňatia slobody a to 4 roky 8 mesiacov. 4 Ako už bolo uvedené vyššie, obdobný trest prichádzal do úvahy aj s použitím citovaného stanoviska, čo v odôvodnení rozsudku nakoniec skonštatoval aj súd. b) Avšak za splnenia všeobecných podmienok aplikácie ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák., páchatelovi uvedenej trestnej činnosti nemôže byť uložený nižší trest odňatia slobody než 2 roky. nakoľko pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu súd nesmie v zmysle ust. § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák. uložiť trest odňatia slobody kratší než 2 roky, keďže dolná hranica trestnej sadzby v ustanovení § 188 ods. 2 Tr. zák. je stanovená vo výmere 7 rokov.

Z vyššie uvedenej komparácie vyplýva, že rozdiel medzi uložením trestu odňatia slobody pri použití jednotlivých inštitútov podľa písm. a) a písm. b) je 2 roky 8 mesiacov. Je teda zrejme, že využitím všetkých dostupných zákonných možností s prihliadnutím na doterajšiu bezúhonnosť obžalovanej, jej pomery, neprimeranú prísnosť trestnej sadzby vyplývajúcej z jej pomerov a zabezpečenie ochrany spoločnosti je aj pri takomto druhu trestnej činnosti možné uvažovať nad uložením trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu, čo môže zásadne ovplyvniť postavenie obžalovanej a táto si myslí, že v zmysle požiadavky podľa § 1 Tr. por. bolo namieste, aby sa súd vyššie uvedenými zákonnými možnosťami riadne zaoberal.

Ak je teda v zmysle terajšej praxe prokuratúry a okresných súdov v SR možné pri doposiaľ bezúhonnom páchatelovi pri uzatváraní dohody o vine a treste rozsudkom súdu schváliť, pri trestných činoch s dolnou hranicou trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov, trest odňatia slobody na 3 roky s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom za súčasného použitia ďalších inštitútov resp. uloženia iných druhov trestov, myslíme si, že rovnaký postup by mal byť aplikovateľný aj v prípadoch, kedy síce k uzavretiu dohody o vine a treste nedošlo z dôvodu, že s tým nesúhlasil prokurátor, ale na HP došlo k vyhláseniu o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., čo je práve prípad obžalovanej, Domnievame sa preto, že uloženie trestu odňatia slobody s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. v celkovej výmere 3 (tri) roky s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., určením maximálnej skúšobnej doby na 5 (päť) rokov podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. a uložením povinnosti odsúdenej podľa potreby a určenia probačného a mediačného úradníka dostavovať sa k probačnému a mediačnému úradníkovi v zmysle § 51 ods. 5 Tr. zák., splňa požiadavku na spravodlivé potrestanie obžalovanej, ako aj požiadavky individuálnej a generálnej prevencie.

Ďalej namieta, že po vyhlásení rozsudku na HP a po poučení súdom o možnosti podania odvolania voči nemu (od času 01 h. 20 m. 55 s. zvukového záznamu z HP), na otázku predsedu senátu aké je stanovisko obžalovanej vo vzťahu k opravnému prostriedku voči rozsudku, sa táto jednoznačne vyjadrila slovami: „určite sa odvolám“ (od času 01 h. 21 m. 24 s. zvukového záznamu z HP). Do zápisnice následne súd protokoloval vyhlásenie obžalovanej v znení: „podávam odvolanie čo do výroku o treste“ (od času 01 h. 21 m. 40 s. zvukového záznamu z HP). Je potrebné skonštatovať, že citovaným vyhlásením obžalovanej bolo treba jednoznačne chápať jej vôľu zahlásiť odvolanie voči tým výrokom rozsudku, ku ktorým bolo odvolanie zo zákona prípustné, t.j. ako voči výroku o treste, tak aj v časti výroku o náhrade škody, čo aj obžalovaná súhrnným vyhlásením urobila. Avšak spôsob, akým súd zaznamenal do zápisnice o HP jej vyhlásenie - výlučne čo do výroku o treste - rozhodne nezodpovedal vôľi obžalovanej a jej verbálnemu prejavu v tomto smere a bol podľa jej názoru nezákonným porušením konania v jej neprospech a myslíme si, že aj zásadným porušením jej práva na obhajobu, nakoľko obžalovanej takýmto svojvoľným postupom zo strany súdu bola ďalej odňatá možnosť revízie tejto časti rozhodnutia na základe podania odvolania a teda v dôsledku nesprávneho protokolovania išlo o neakceptovateľné odopretie možnosti uplatnenia tohto jej procesného práva. Z odôvodnenia rozsudku na str. 6 je vyplýva, že v súvislosti s uložením solidárnej povinnosti náhrady škody obžalovanou a spoluobžalovaným Mischkovom, sa súd v zmysle citovanej judikatúry vôbec nevysporiadal v odôvodnení

s otázkou, či (resp. že) v prejednávanej veci nie sú dané podmienky na použitie ustanovení o delenej - čiastočnej zodpovednosti za škodu v zmysle § 438 ods. 2 OZ. Z tohto dôvodu obžalovaná považuje rozhodnutie súdu v tejto časti za nepreskúmateľné. Tu je potrebné tiež zdôrazniť, že sa súčasného, vytykanou vadou konania založeného stav rozhodnutia, a za predpokladu, že by odvolací súd námietku vady protokolovania a nedostatku odôvodnenia rozhodnutia v tomto smere, a odvolanie podané aj v tejto časti, neuznal za dôvodné, obžalovaná, ako právoplatným rozhodnutím zaviazaný solidárny dlžník, bude s najväčšou pravdepodobnosťou nútená uhradiť nielen na ňu pripadajúci diel škody poškodeným subjektom vo výške 9.016,13 €, ale aj tú časť, ktorej náhradou je povinný spoluobžalovaný L. Y. (ďalších 9.016,13 €), nakoľko je možné dôvodne sa domnievať, že tento žiadnym príjmom, vzhľadom na jeho aktuálne umiestnenie v ÚVV Leopoldov, nedisponuje. Táto reálna obava vyplýva z povahy solidarity dlžníkov (škodcov), kedy veriteľ (poškodený) môže požadovať náhradu celej škody od ktoréhokoľvek škodcu a ten, na ktorého sa s takýmto nárokom obráti, nie je oprávnený požiadavku na celú jej úhradu odmietnuť. Z vinou uznaných skutkov v rozsudku je zrejmé, že škoda bola spôsobená síce v spolupáchateľstve 4 osôb, avšak obžalovaná ani v jednom z nich nefigurovala ako priamy škodca - útočník, a táto škoda bola primárne spôsobená aktívnym úmyselným protiprávnym (trestným) konaním J. L., V. F. spoluobžalovaného L. Y.. Aj z tohto aspektu je potrebné rozhodnutie voči obžalovanej považovať za nespravodlivé, keďže skutky, z ktorých škoda vznikla, boli spáchané v spolupáchateľstve štyroch osôb, z ktorých dve - J. L. a V. F. sú za ne stíhaní v samostatných trestných konaniach, avšak na náhradu škody za všetky 4 osoby boli rozsudkom zaviazaní výlučne obžalovaná a spoluobžalovaný L. Y.. Domnieva sa, že rozhodnutie voči nej malo reflektovať na jej podiel na spôsobenej škode (delená - čiastočná zodpovednosť za škodu podľa § 438 ods. 2 OZ) tak, aby bola samostatne (nie solidárne) zaviazaná na náhradu škody poškodeným v rozsahu zodpovedajúcom jej 1/4 podielu na spôsobenej škode t.j. celkovo vo výške 4.508,07 €. Za naznačených okolností by uloženie trestu odňatia slobody obžalovanej na 5 rokov, s následkom straty oboch uvedených zamestnaní, znamenalo tiež nemožnosť začatia splácania škody poškodeným, narastanie celkovej výšky škody o úrok z omeškania, prípadne o trovy exekučného konania súvisiaceho s núteným výkonom rozsudku v tejto časti, čo by však reálne nehrozilo za predpokladu uloženia trestu opísaného vyššie v závere čl. II bod 4 tohto podania a teda ponechaním obžalovanej na slobode a umožnením jej riadne pracovať za účelom vytvárania finančných zdrojov na splácanie škody obohatenie). Obžalovaná si myslí, že už len samotná povinnosť náhrady škody v súčasne určenom rozsahu je pre ňu vzhľadom na jej aktuálny príjem náležitou sankciou na uvedomenie si závažnosti a celospoločensky negatívnych následkov jej protiprávneho konania, ktorých (a nielen finančné) dôsledky bude musieť znášať podstatnú časť svojho produktívneho života.

S poukazom na všetko vyššie uvedené obžalovaná navrhuje, aby Krajský súd v Trnave ako súd odvolací jej odvolaniu vyhovel a napadnutý rozsudok v časti výroku o treste zrušil a vo veci sám rozhodol tak, že obžalovanú odsúdi na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, a obžalovanej výkon tohto trestu podmienienečne odloží a uloží probačný dohľad nad správaním obžalovanej v skúšobnej dobe a určí skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov a uloží odsúdenú povinnosť podľa potreby a určenia probačného a mediačného úradníka dostavovať sa k probačnému a mediačnému úradníkovi. A v časti výroku o náhrade škody napadnutý rozsudok zruší a vo veci sám rozhodne tak, že zaviazá samostatne nahradiť škodu poškodeným - Allianz Slovenská poisťovňa a. s., Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00151700 vo výške 4.419,37 € a Slovenská pošta a. s. so sídlom Partizánska cesta 9, Banská Bystrica, IČO: 36631125 vo výške 89,70 €, in eventum, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku o treste a v časti výroku o náhrade škody podľa § 321 ods. I Tr. por. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolací súd rozhodoval o odvolaní na verejnom zasadnutí. Obhajca obžalovanej zotrval na svojom odvolaní, prokurátor navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolaní v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podala obžalovaná ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

V prvom rade je potrebné uviesť, že odvolací súd sa meritórne zaoberal odvolaním obžalovanej v rozsahu napadnutého výroku o treste.

Krajský súd ako súd odvolací konštatuje, že napadnutým rozsudkom bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov nepodmienečne. Za existencie dvoch poľahčujúcej okolností podľa § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák. a absencii priťažujúcich okolností mohol súd po úprave trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. obžalovanej ukladať trest v zákonnej výmere určenej podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. v rozsahu 7 rokov - 9 rokov. Pri posudzovaní osoby obžalovanej a možnosti jej nápravy okresný súd prihliadol okrem údajov vyplývajúcich z jej registra trestov a registra priestupkov i na jej osobné pomery (doposiaľ bola riadne zamestnaná a je matkou dvoch detí) a tiež i na jej celkový postoj k spáchanej trestnej činnosti deklarovaný na hlavnom pojednávaní, keď spáchanie skutku úprimne oľutovala a po riadnom poučení urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré súd i prijal. S poukazom na postoj obžalovanej k spáchanej trestnej činnosti, ktorý sa premietol do jej vyhlásenia o vine, dospel okresný súd k správne záveru o vhodnosti aplikácie záverov rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zverejneného pod č. 44 a publikovaného v zierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017 a teda o možnosti analogického aplikovania ustanovení o mimoriadnom znížení trestu ako pri uzatváraní a schválení dohody o vine a treste podľa § 39 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. Pri úvahe o primeranosti / neprimeranosti trestu súd zhodnocuje, či záujem spoločnosti a záujem páchatel'a pri výške konkrétneho trestu sú dostatočne vyvážené a najmä či (dohodnutý) trest je schopný dosiahnuť jeho účel podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. za súčasného zohľadnenia zásad na ukládanie trestov, najmä podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. S poukazom na § 39 ods. 4 Tr. zák. bolo možné u obžalovanej znížiť trest odňatia slobody o 1/3 pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby až na 4 roky a 8 mesiacov.

Vychádzajúc teda z účelu trestu vyjadreného v § 34 ods. 1 Tr. zák., rešpektujúc požiadavku individuálnej a generálnej prevencie, ako aj zásad pre ukládanie trestu v zmysle § 34 ods. 4, ods. 5 Tr. zák., tiež požiadavky na spravodlivé potrestanie páchatel'a podľa § 1 Tr. por., dospel okresný súd k správne záveru, že na dosiahnutie účelu trestu a to najmä na dosiahnutie nápravy obžalovanej a jej uvedomenie si závažnosti a celospoločensky negatívnych dôsledkov svojho konania je na ňu potrebné pôsobiť trestnom odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Trest uložený obžalovanej v takejto výmere považuje súd za zákonný, primeraný, spravodlivý a zohľadňujúci jednak doteraz obžalovanou riadne vedený život a jej celkový postoj k spáchanej trestnej činnosti na strane jednej a na strane druhej vysoký stupeň spoločenskej nebezpečnosti spáchanej trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaná v bode 1/ dopustila ako spolupáchatel'ka a v bode 2/ ako účastníčka formou poskytnutia materiálnej pomoci.

Podľa názoru krajského súdu sa okresný súd správne vysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre zákonné rozhodnutie o druhu a výške treste obžalovanej.

Takto uložený trest považuje krajský súd za zákonný a primeraný k závažnosti spáchanej trestnej činnosti, k možnostiam nápravy a prevýchovy obžalovanej, ako i v súlade s požiadavkami jak generálnej, tak i individuálnej prevencie.

Vzhľadom na závažnosť konania, ktorého sa obžalovaná dopustila (v prvom prípade zločinu lúpeže závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na viacerých osobách ako spolupáchateľ, v druhom prípade zločinu lúpeže závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na viacerých osobách ako účastník formou pomoci), okresný súd správne dospel k záveru, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdenej je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody.

Na tomto závere nič nezmení ani odvolacia námietka obžalovanej, ktorou považuje uložený trest za neprimerane prísny a požaduje zníženie uloženého trestu aj z dôvodu, že by to ohrozilo jej pracovný a rodinný život. U obžalovanej totiž neboli zistené také okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu. Riadny život pracujúceho človeka po spáchaní trestného činu by bolo možné považovať za mimoriadne pomery alebo výnimočné okolnosti prípadu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona len vtedy, keby spôsob jeho života obsahoval niečo výraznejšie než vyžaduje bežný občiansky život. Išlo by napríklad o zistenie takých faktorov ako je mimoriadne poctivý prístup k práci, vzorné správanie doma i na verejnosti, jeho zjavná aktívna snaha o odčinenie následkov trestného činu voči spoločnosti, aktivita v spoločenských organizáciách a pod. Krajský súd v súvislosti s odvolacími námietkami ohľadom výšky a druhu trestu, jeho zákonnosti a spravodlivosti plne poukazuje na odôvodnenie okresného súdu, a na predchádzajúce úvahy v odôvodnení tohto rozhodnutia.

Rovnako správne rozhodol prvostupňový súd aj o spôsobe výkonu tohto trestu, keď obžalovanú zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Čo sa týka námietky obžalovanej ohľadom výroku o náhrade škody, túto považuje krajský súd za dôvodnú. Aj napriek očividnej nesprávnej protokolácií zo strany okresného súdu na hlavnom pojednávaní zo dňa 13.5.2019, tak ako to uvádza obhajca v písomných dôvodoch odvolania, krajský súd preskúmal výrok o náhrade škody, voči ktorému obžalovaná na hlavnom pojednávaní dňa 13.5.2019 riadne zahlásila odvolanie.

Obžalovaná sa skutku, z ktorého bola uznaná vinnou mala dopustiť v spolupáchateľstve štyroch osôb, pričom dvaja z nich - J. L. a V. F. sú stíhaní v samostatných konaniach. Okresný súd však napadnutým rozsudkom uložil len obžalovanej a spoluobžalovanému L. Y. povinnosť spoločne a nerozdielne nahraďiť škodu poškodenému Allianz slovenská poisťovňa a. s. so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO 00151700 vo výške 17 673,47 Eur a Slovenskej pošte a. s. so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, IČO 36631124 vo výške 358,79 Eur. Týmto rozhodnutím však okresný súd zaviazal na náhradu škody za všetky 4 osoby obžalované a spoluobžalovaného L. Y..

Vzhľadom na to, že škoda mala byť spôsobená spoločným konaním všetkých obžalovaných, na jej náhradu majú byť zaviazaní všetci páchatelia skutku spoločne a nerozdielne. Nakoľko však ostatní páchatelia sú trestne stíhaní v samostatných trestných konaniach, okresný súd ich v rámci tohto konania nemohol zaviazat' na náhradu škody spolu s obžalovanou a spoluobžalovaným L. Y., preto krajský súd rozhodol odkázat' poškodených s nárokom na náhradu škody na civilný proces, kde môže byť spôsobená škoda uplatnená voči všetkým páchatelom trestného činu.

Na základe uvedeného, krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o nároku poškodeného Allianz slovenská poisťovňa, a.s. a Slovenská pošta a.s. na náhradu škody a zároveň poškodené spoločnosti Allianz slovenská poisťovňa a. s. so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO 00151700 a Slovenská pošta a. s. so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, IČO 36631124 s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.